

10

REGLUGERÐ

22. jan.

um breyting á reglugerð nr. 133 28. des. 1936, um tekjuskatt og eignarskatt.

1. gr.

Úr 12. gr., lið C. 4., falli niður orðin: „Ef félag endurkaupir hlutabréf af hluthöfum sínum hærra verði en nafnverð þeirra hljóðar, telst mismunurinn arður til hluthafa. En þótt hluthafi selji einhverjum öðrum hlutabréf sín með hagnaði, telst það eigi til tekna, nema það heyri undir sölugróða samkv. 13. gr. c-lið.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 22. janúar 1946.

Pétur Magnússon.

Einar Bjarnason.

11

AUGLÝSING

22. jan.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Akureyrarkaupstað, nr. 48 10. júní 1920, sbr. reglugerð nr. 79 7. ágúst 1936.

Öll gjöld samkvæmt hafnarreglugerðinni, nema lestagjald af strandferðaskipum, skulu innheimt með allt að 100% viðauka.

Breyting þessi, sem bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt hafnarlögum fyrir Akureyrarkaupstað, nr. 62 8. nóvember 1915, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

12

AUGLÝSING

23. jan.

um breyting á gjaldskrá fyrir rafmagnsveitu á Hofsósi, nr. 97 12. okt. 1932.

1. gr.

2. gr. gjaldskrárinnar orðist svo:

Verð á rafmagni um hemil skal vera 500 — fimm hundruð — krónur, fyrir eitt árskilóvatt.

Verð á rafmagni um kilóvattstundamæli til ljósa skal vera sem hér segir:

Minnstá árgjald er kr. 46.00 — fjörutíu og sex — krónur, og má fyrir þá upphæð nota 46 kilóvattstundir. Fyrir það, sem notað er fram yfir, greiðist 1.00 kr. — ein króna — fyrir kilóvattstund.

2. gr.

12

5. gr. orðist svo:

23. jan.

Rafmagnsveitan leigir notendum mæla. Leiga eftir mæli er 12 — tólf — krónur yfir árið og greiðist á sama gjalddaga og rafmagnið.

3. gr.

Við gjaldskrána bætist ný grein, er verður 6. gr., svo hljóðandi:

Gjald fyrir hleðslu á rafgeymum skal vera kr. 1.50 — ein króna og fimmtíu aurar — fyrir hvern geymi.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. janúar 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

13

fyrir vatnsveitu Ólafsvíkurkaupþúns.

23. jan.

1. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt.

2. gr.

Hreppsnefndin lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupþúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götur eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að eða eru í námunda við, og verður enginn krafinn um vatnsskatt fyrr en svo er.

3. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi hreppsnefndar.

4. gr.

Hreppsnefndin hefur yfirumsjón með vatnsveitukerfi hreppsins, en heimilt er henni að ráða sérstakan umsjónarmann, vatnsveitustjóra, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu, samkv. erindisbréfi, er hreppsnefnd setur honum.

5. gr.

Af öllum húsum í hreppnum, eða séreignaribúðum í húsum, sem vatn er í eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, skal greiða vatnsskatt. Skatturinn skal lagður á eftir hinu lögskipaða fasteignamati, að undanskildu virðingarverði lóðanna. Skattinn skal greiða af virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því.